

NEDEN SİYAM?

Aslında daha ilk başta bir yanışa dikkat çekmek istiyorum: Bizim burada Siyam olarak tanıdığımız kediler, Avrupa ve Amerika'da Thai Kedisi ya da Eski Tip Siyam olarak

adlandırılmaktadır. 1970 yıllardan itibaren Siyam kedilerin üretimi,

gittikçe daha sivri kafa ve daha kocaman kulaklara doğru kaydıça, bazı insanlar ezeli beri Siyam olarak tanıdığımız kediyi kurtarmak için onu Thai Kedisi ya da Eski Tip Siyam adı ile üretmeye devam ettiler. Hangisi güzel? Bu tabii ki şahsi bir tercih meselesidir. Ben eski tipi tercih ediyorum, hem bana daha sempatik geliyor hem de abartısızdır.

Modern Siyam Kedisi

Eski Tip Siyam ya da Thai Kedisi

Siyamlarla ilk defa RV Veteriner Kliniğinde, Feridun Beyin yanında tanışmıştım. Gelen sokak kedilerin yanında uzun tüylü İran ya da Çinçila ile Siyاملar da vardı. Ve aralarında çok büyük bir fark ettim: Uzun tüylüler genelde çok uysal, ama herhangi bir müdahale ya da kontrol gerektiğinde asla ikna olmuyorlardı, tırmalamak, ısırarak ve kaçmak için hayatları için savaşır gibi tüm güçleri ile mücadele ediyorlardı. Ama Siyاملar tızzzlamaları, kıhhlamaları, dış göstermelerine rağmen tatlı sözlerle ve kararlı bir muamele ile ikna oluyorlardı, aynen köpeklerde olduğu gibi. Belki yüzlercesini görmedim, belki istatistik için sayı gerçekten az idi, belki de önyargım da vardı, amaneticede Siyاملarla kolay anlaşıyordum.

Sevgiliş Mehtap ve Ferruh arkadaşımızdan gelen uzun tüylü kediciklerimizi seviyorum, iki Tekirim de çok tatlı, hatta dünyanın en güzel Tekirleri benim için, ama gönlümde Siyamlar yatıyordu.

Veteriner arkadaşım Kubilay'ın muayenehanesinde yetişkin bir Siyam hanımefendisi duruyordu, bir aile yeni doğan bebekleri kızkanip zarar verirmiş diye bırakılmış. Onu sahiplendik, Noel'de eve getirdik. Çok korkmuştu, galiba hayatında bırakın köpekleri, bebekliğinden beri ilk defa da başka kedilerle yaşamıştır. PEKMEZ 2 ay oldu geleli, bugün artık diğer kedilerle çok ahat aynı odada bulunuyor, hatta mama bile aynı kaptan yiyebiliyor. Ama en güzel gelişme, bir köpek gibi beni takip etmesi. Bir şeyden korktuğu anda da bana koşuyor.. Ben hangi odada isem, o da orda. Geceleri ise kollarımda uyuyor

Pekmez

Şeşbeş ise yaramaz minik bir Siaymıcık. En büyük eğlencesi köpekleri delirtmek, kuyrukları ile oynamak.. Çok sıcakkanlı, çok sevecen bir bebişko işte.

Şeşbeş

Şeşbeş ve Pekmez

Susam ise sevgili Nihan'ın müzmin bekar, yapayanlız kedisi idi. Tek başına bir odada gece gündüz. Gerci 8 yaşına gelmiş, ama yine de belki ömrünün ikinci yarısını atık daha hareketli bir ortamda geçirir diye beni aradılar. Kolay olmamıştı ayrılık, ben de zaten eğer bizde mutlu değilse mutlaka haber veririm diye söz verdim. Susam mutlu mu burda? Valla 5 dişi ve henüz ergin olmayan bir erkek arasında nasıl mutlu olmazsın...Aslında görülmemiş uslulukta bir kedicik, ısırılmaz, tırmalamaz, şu an sadece kızları ayartmak için biraz fazla mauluyor)) Umarım güzel bebeklerimiz de olur.

Susam

Evet neden Siyam?

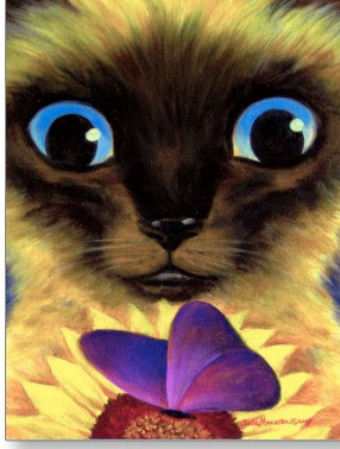
Bir kere renkleri öyle hoş ki. Görünüş olarak bana göre soylu olmanın ta kendisi. Hareketli ve dışadönüktüler. Yani içleri dışları bir, ne düşündükleri ve ne istedikleri sesleri ile çok net bir şekilde anlatıyorlar. Zekiler. Kapıkolunun ne işe yaradığını üçü de keşfetti, uzun tüylüler ise bırak kapı kolunu, dışarıdaki dünyayı bile pek merak etmiyorlar.

Sevilmekten hoşlanırlar. Tabi her zaman değil. Uzun tüylülerim çok ender hırr hırr diye mutluluklarını ifade ediyorlar, halbuki Siyamlar ille de zaman zaman sevimlik isterler ve bunu da çok tatlı bir hırr hırr ile keyif aldıklarını söylerler.

Peki Siyamlar neden agresif diye biliniyor?

Bu konuda bir fikrim var, tecrübeli kediseverlerin bu konudaki düşüncelerini de çok merak ediyorum:

Siyamlar çok hareketli ve çok sosyal kediler. Bir evde tek başına bir kedi olan Siyamlar, merakları ve hareketlilikleri belki de insanları bazen çileden çıkartıyor ve –sahibine göre hak ettiği için- aradabir azar ve ceza görebilirler. Ama kediler köpeklerden çok farklı...Gerci köpeklerde de pozitif eğitim daha iyi netice veriyor, ama zorlanmaya karşı bence kediler kadar hassas değiller. Ayrıca Siyamlar, başka kedi arkadaşları olmayınca çok sosyal oldukları için aşırı derecede sahiplerine bağlanırlar ve onu başkalarından kıskanırlar. Onu da agresif diye değerlendiriyoruz. Onun için sanırım Siyamlar doğuştan agresif değiller, ama zamanla olmamaları için de mutlaka evi başka bir arkadaşla paylaşmalı. Başka bir Siyam mı? En azından kendisi kadar hareketli bir arkadaş olsun, ister kedi ister köpek olsun. Yani bir İran kedisi ya da Golden Retriever yerine hareketli bir Tekir ya da Papillon tercih edilmeli.

Pekmez

Ve sanatçı gözü ile birkaç Siyam Portresi ve hoşuma giden çizimler. (umarım burada paylaştığım için kimsenin hakkını çiğnemiş olmuyorum)

